

[Fr. Kristiansen.]

bedst muligt, og at Landbruget for en nogenlunde rimelig Pris kan faa og fastholde den Arbejdskraft, det nødvendigvis maa have, for at den intensive Driftsform kan opretholdes. Det vilde, som allerede nævnt, være en stor Samfundsulykke, dersom dansk Landbrug blev tvunget ud i den ekstensive Drift, der jo nok allerede i mange Tilfælde vilde være fordelagtig for mange inden for dansk Landbrug.

Lovforslagets Hovedformaal er vel at fastholde Forbrugerpriserne paa Hjemmemarkedet, og det kan jeg give fuld Tilslutning, da en Hævning af disse Priser vilde faa en ret stærk Indvirkning paa Pristallet og i det hele taget være en meget uheldig Foranstaltning over for den store forbrugende ubemidlede Del af Befolkningen. Ud fra disse Synspunkter kan jeg tilslige mit Partis Medvirken til Lovforslagets hurtige Gennemførelse i det høje Ting.

Chr. Nielsen: Mit Parti finder, at det er en overordentlig farlig Udvikling; det danske Samfund her paabegynder ved at gøre Eksportprisen til Afregningspris for Hjemmemarkedet. Det er rigtigt, som den ærede socialdemokratiske Ordfører har paa-peget, at vore Eksportpriser i Dag ikke har nogen som helst Tilknytning til eller Forbindelse med Produktionsomkostningerne. Det var vist det ærede Medlem Hr. Bjerg, der hævdede, at de Eksportpriser, som vi opnaaede i Tredielandene, stort set kun dækkede Produktionsomkostningerne. Jeg tror ikke, at det kan have sin Rigtighed. Hvis der virkelig var noget om denne Paa-stands Rigtighed, maatte det jo omgaaende resultere i, at man fulgte vort Partis Krav om at formindske Produktionsomkostningerne for det danske Landbrug. Det maatte dog være en Understregning af, hvor nødvendigt det er at gaa den Vej, for saa er det indlysende, at vore Produktionsomkostninger maa ligge alt for højt. Vi finder, at det er uheldigt, saa meget mere som vi ved, at det kun er Øjeblikkets Forhold, der gør, at man nu møder med et Lovforslag af den Art. Den Dag, Verdensmarkedets Priser falder, ved vi jo, at det danske Landbrug vil spænde fra med det samme og ikke ønske at følge den Udvikling, som man nu paabegynder.

Vi nærer ogsaa Betænkelighed ved Lovforslaget, fordi vi ikke kan overse de Konsekvenser, det vil faa. Naar Afregningsprisen for Smør og Flæsk nu skal stige betydeligt, vil det medføre, at man paa en Række andre Omraader fra Landbrugets Side vil møde med Krav om højere Priser, f. Eks. for Korn

og Sukkerroer, og vi er dermed inde i den Udvikling, som adskillige Ordførere allerede har omtalt, nemlig at Ordningen vil bevirke, at Inflationen først for Alvor kommer i Gang.

Flere Ordførere har fremført meget nedslaaende Betragtninger og talt om, at en Katastrofe var over det danske Landbrug. Det tror jeg er for overdrevet. Den Omstændighed, at de klimatiske Forhold et enkelt Aar er overordentlig ugunstige, kan vel ikke medføre, at det danske Landbrug straks befinder sig paa Afgrundens Rand. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard anførte, at man havde et Bevis i Landbrugets Forrentningsprocent, men heroverfor vil jeg gerne oplyse, at Statistiske Efterretninger for nylig i en Opgørelse over Indtægts- og Formueforholdene i det sidste Skatteaar har paavist, at den gennemsnitlige Indkomst for Godsejere og Proprietærer er steget fra 22 679 Kr. i 1945—46 til 23 347 Kr. i 1946—47. For Gaardejernes Vedkommende er de tilsvarende Tal 5 874 Kr. i 1945—46 og 6 413 Kr. i 1946—47. Jeg synes, at de Tal tilstrækkelig tydeligt viser, at der ikke kan være Tale om, at nogen Katastrofe truer det danske Landbrug, selv om Vinteren og Sommeren har været ugunstige for Afgrøden. Tværtimod synes jeg, at der laa en meget nærliggende Opgave for Regeringen og den højtærende Landbrugsminister i at tilvejebringe et Grundlag for, at det danske Landbrugs Produktionsomkostninger blev sat betydeligt ned. Det vilde i Virkeligheden sikre, at de smaa Landbrug fik en ordentlig og rimelig Stilling. Naar Regeringen skal lovgive paa Landbrugets Omraade, har den hovedsagelig sin Opmærksomhed henvendt paa det store Landbrug. Man tænker kun paa Godsejere og Proprietærer, eventuelt ogsaa paa Gaardmændene, men man glemmer, at vi her i Landet har mere end 100 000 Husmand. Skal man give det danske Landbrug en virkelig Haandsrækning — og jeg afviser ikke, at det kan være nødvendigt —, maa det ske gennem en Nedsættelse af Produktionsomkostningerne, hvilket bl. a. skal gøres ved, at man billiggør Foderstofferne, og at man faar Prisen paa Frihandelskorn sat betydeligt ned.

Vi finder, som sagt, at det er en meget farlig Udvikling, man her giver los for, og samtidig finder vi, at det er et besynderligt Tidspunkt, man har fundet til at fremsætte et saadant Forslag. I Øjeblikket, da man endnu ikke ved, hvad det bliver til med vor Handelsaftale med England, paa et Tidspunkt, da den politiske Situation her i Landet ligger saadan, at vi kan vente et nyt